

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jaroslavy Křivánkové ve věci

žalobce: **M. M.**, nar. X, trvale bytem X, adresa pro doručování X,

proti

žalovanému: **Úřad práce ČR-Krajská pobočka v Plzni**, kontaktní pracoviště Plzeň - město, Klatovská třída 2848/200e, 301 00 Plzeň,

o žalobě ze dne 9. 7. 2022 proti nezákonnému zásahu žalovaného,

takto:

I. **Žaloba se zamítá.**

II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

[I] Předmět řízení

1. Žalobce žalobou ze dne 9. 7. 2022, Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) doručenou dne 11. 7. 2022, brojil proti zásahům žalovaného, které shledával v tom, že **1.** žalovaný přerušil řízení o žalobcově žádosti z vlastního rozhodnutí, ač ho žalobce o přerušení průběhu řízení sám žádal; **2.** poté žalovaný v řízení pokračoval, aniž pro to měl dostatečné podklady; **3.** žalovaný zkrátil žalobce na právu seznámit se s podklady pro rozhodnutí a vyjádřit se k nim, neboť v tentýž den mu bylo doručeno jak vyrozumění o pokračování v řízení, tak i rozhodnutí ve věci samé (žádost o příspěvek na živobytí byla zamítnuta); **4.** zaměstnankyně žalovaného se odmítly žádosti žalobce nadále zabývat a odkázaly žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

pouze na sepsání odvolání; 5. zaměstnankyně žalovaného neumožnily žalobci dne 11. 5. 2022 podat odvolání, žádost o neúčinnost doručení a žádost o prominutí zmeškání úkonu ústně do protokolu. Žalobce se v závěru žaloby domáhal, aby soud prohlásil „*tyto zásahy za nezákonné a případně takto nezákonně vzniklé rozhodnutí zrušil.*“

[II] Žaloba

2. Žalobce předně namítal, že žalovaný nepřerušil na žalobcovu žádost řízení a postupoval tak, jako by o přerušení řízení nežádal žalobce, ale „*jako by on sám k tomu dospěl*“. Žalobce dále vytýkal žalovanému, že pokračoval v řízení, aniž měl dostatečné podklady pro vydání rozhodnutí o předmětné žádosti. V té souvislosti žalobce akcentoval, že žalovaný vydal v týž den jak vyrozumění o pokračování v řízení o žalobcově žádosti o dávku příspěvek na živobytí, tak rozhodnutí o zamítnutí uvedené žádosti. Tím byl žalobce dle svého názoru zkrácen na právu seznámit se s podklady pro rozhodnutí a vyjádřit se k nim.
3. Žalobce dále uvedl, že se dne 8. 4. 2022 „*dostavil za příslušnou úřednicí to nějak řešit*“. Ta však, podle žalobcových slov, „*v podstatě nechtěla nic řešit*“ a odkazovala ho „*na sepsání odvolání*“ s tím, že „*jiné řešení prý už není a nehodlá se tím jinak zabývat*“. Stejně stanovisko měla dle žalobce i nadřízená pracovnice žalovaného.
4. Žalobce následně připomněl, že dne 11. 5. 2022, po skončení zdravotní indispozice, znovu navštívil „*odpovědnou pracovníci žalovaného*“ a ústně ji žádal o „*neúčinnost doručení, prominutí zmeškání úkonu a navrácení řízení na začátek*“. Na tyto žádosti bylo dle žalobce reagováno stejně jako dne 8. 4. 2022, tedy upozorněním na nutnost podat písemné odvolání na podatelně úřadu. Žádosti o podání odvolání na místě ústně nebylo vyhověno.
5. Žalobce shrnul, že mu „*podání žádosti o neúčinnost doručení, ani podání žádosti o prominutí zmeškání úkonu a ani dokonce samotné odvolání (...) nebylo umožněno podat ústně do protokolu.*“

[III] Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný se k žalobě písemně nevyjádřil. V rámci ústního jednání před soudem dne 22. 2. 2023 žalovaný navrhl odmítnutí žaloby s tím, že žaloba „*byla podána opožděně a je právně nepřípustná.*“ Nepřípustnost žaloby byla žalovaným spatřována v tom, že žalobce nevyužil oprávněného prostředku proti rozhodnutí ze dne 4. 4. 2022, č.j. 62163/2022/PPA, o zamítnutí žalobcovy žádosti o dávku příspěvek na živobytí. Stran namítané opožděnosti žaloby žalovaný uvedl, že žalobce si ono rozhodnutí převzal dne 6. 4. 2022, zatímco žaloba byla podána k soudu dne 11. 7. 2022, což je po uplynutí dvouměsíční lhůty k podání žaloby.

[IV] Posouzení věci soudem

7. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).
8. Podle § 82 s. ř. s. platí: „*Každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen ‚zásah‘) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.*“.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

9. Podle § 87 odst. 1 s. ř. s. platí: „Soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.“.
10. Podle § 87 odst. 2 věty první s. ř. s. platí: „Soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo broží-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem.“.
11. Podle § 87 odst. 3 s. ř. s. platí: „Soud zamítne žalobu, není-li důvodná.“.
12. Žaloba není důvodná.
13. Stran posouzení žaloby soud předně upozorňuje, že žalobce v rámci jednání soudu dne 22. 2. 2023 upřesnil žalobní petit tak, že se domáhá určení nezákonnosti specifikovaných zásahů žalovaného, nikoliv zrušení uvedeného rozhodnutí. V důsledku toho pak byla irelevantní námitka žalovaného co do nepřipustnosti a opožděnosti žaloby, neboť ta argumentačně vycházela z úpravy soudního řádu správního pro žalobu proti rozhodnutí správního orgánu (§ 65 a násl. s. ř. s.).
14. Stran skutkového stavu soud rekapituluje (ze správního spisu), že žalobce u žalovaného podal dne 31. 1. 2022 žádost o dávku příspěvek na živobytí. Výzvou ze dne 1. 2. 2022, č.j. 10542/2022/PPA, byl žalobce žalovaným vyzván k doplnění údajů k podané žádosti. Výzva byla žalobci doručena do datové schránky dne 2. 2. 2022.
15. Dne 10. 2. 2022 bylo žalovanému doručeno podání, v němž ho žalobce žádá o „přerušení všech probíhajících řízení (...) a to z důvodu jak psychických, tak fyzických“, kteréžto dle žalobce jsou základem jeho zdravotních potíží. Žalobce zároveň uvedl, že o pokračování (skončení) všech řízení požádá, až se jeho stav zlepší, nebo až selepší jeho finanční situace.
16. Žalovaný vydal dne 28. 2. 2022 pod č.j. 19392/2022/PPA usnesení, kterým řízení o žalobcově žádosti o přiznání příspěvku na živobytí přerušil, a to do 31. 3. 2022. V odůvodnění usnesení je mj. uvedeno, že žalobce je v uvedené lhůtě „povinen správnímu orgánu doložit podklady (...) uvedené v písemné výzvě č.j. 10542/2022/PPA ze dne 1. 2. 2022“, přičemž zároveň musí „svá tvrzení, tj. že není schopen řádně a včas doložit všechny požadované podklady nezbytné pro posouzení nároku na dávku příspěvek na živobytí, podložit patřičnými podklady a neprodleně tyto podklady správnímu orgánu doložit (...)“. Žalobce byl zároveň upozorněn na to, že nebudou-li veškeré požadované podklady doloženy žalovanému do 31. 3. 2022, bude žádost o dávku příspěvek na živobytí zamítnuta. Usnesení bylo dodáno do žalobcovy datové schránky dne 1. 3. 2022 (doručeno fikcí dne 11. 3. 2022). Písemná vyhotovení usnesení pak byla žalobci doručena (prostřednictvím České pošty) dne 3. 3. 2022.
17. Písemností ze dne 4. 4. 2022, č.j. 61841/2022/PPA, byl žalobce vyrozuměn o pokračování řízení ve věci jeho žádosti o dávku příspěvek na živobytí. Žalobci byla písemnost doručena prostřednictvím České pošty dne 6. 4. 2022.
18. Rozhodnutím ze dne 4. 4. 2022, č.j. 62163/2022/PPA, byla žalobcova žádost zamítnuta. Rozhodnutí bylo žalobci doručeno prostřednictvím České pošty dne 6. 4. 2022.
19. Žalobce se dne 8. 4. 2022 dostavil k žalovanému a nahlížel do spisové dokumentace. Dne 11. 5. 2022 se žalobce dostavil k žalovanému, o čemž byl pořízen protokol označený jako „Protokol z ústního jednání (č.j. 95349/2022/PPA).“.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

20. Předně, námitky o tom, že žalovaný postupoval tak, jako by o přerušení řízení nežádal žalobce, ale „jako by on sám (= žalovaný) k tomu dospěl“, dále, že žalovaný pokračoval v řízení, aniž měl dostatečné podklady pro vydání rozhodnutí o předmětné žádosti, a konečně, že žalovaný vydal v týž den jak vyrozumění o pokračování v řízení o žalobcově žádosti, tak rozhodnutí o zamítnutí uvedené žádosti, čímž byl žalobce zkrácen na právu seznámit se s podklady pro rozhodnutí a vyjádřit se k nim, jsou námitky míjející se s předmětem řízení podle § 82 s. ř. s. a násl. (tedy žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu). Jako takové by měly být uplatněny v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu (§ 65 a násl. s. ř. s.).
21. Soud tudíž v rámci žaloby na ochranu před nezákonným zásahem mohl posuzovat pouze to, zda bylo nezákonným zásahem to, co žalobce shrnul v samém závěru žaloby, tedy že mu „podání žádosti o neúčinnost doručení, ani podání žádosti o prominutí zmeškání úkonu a ani dokonce samotné odvolání (...) nebylo umožněno podat ústně do protokolu.“
22. Podle § 37 odst. 1 správního řádu platí: „Podání je úkonem směřujícím vůči správnímu orgánu. Podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno.“
23. Podle § 37 odst. 4 správního řádu platí: „Podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití podpisu.“
24. Prvá věta čtvrtého odstavce § 37 správního řádu je oporou pro jednoznačný závěr, že i podání ve smyslu § 41 a § 81 odst. 1 (odvolání) správního řádu lze podat ústně do protokolu, tzn. prostřednictvím osobního kontaktu podatele a oprávněné úřední osoby. A *contrario*, není tu zákonného ustanovení, které by takovému postupu bránilo. V obecné rovině lze konstatovat, že neumožnění (ze strany správního orgánu) učinit podání ústně do protokolu může být nezákonným zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s.
25. To je však pouze mezitímní závěr. Pro posouzení důvodnosti projednávané žaloby bylo podstatné to, zda 1) skutečně došlo k tomu, co tvrdí žalobce, tedy že mu „podání žádosti o neúčinnost doručení, ani podání žádosti o prominutí zmeškání úkonu a ani dokonce samotné odvolání (...) nebylo umožněno podat ústně do protokolu“, a zda (pokud by k takovému konkrétnímu jednání správního orgánu došlo) 2) by takové jednání bylo možné označit jako nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s.
26. Podle § 41 odst. 1 správního řádu platí: „Navrácením v předešlý stav se rozumí prominutí zmeškání úkonu, který je třeba provést nejpozději při ústním jednání nebo v určité lhůtě, nebo povolení zpětvzetí nebo změny obsahu podání, kterou by jinak nebylo možno učinit.“
27. Podle § 41 odst. 2 správního řádu platí: „Požádat o prominutí zmeškání úkonu účastník může do 15 dnů ode dne, kdy pominula překážka, která podateli bránila úkon učinit. S požádáním je třeba spojit zmeškaný úkon, jinak se jím správní orgán nezabývá. Zmeškání úkonu nelze prominout, jestliže ode dne, kdy měl být úkon učiněn, uplynul jeden rok.“
28. Žalobce v žalobě akcentoval dvě data, kdy došlo k jeho jednání s žalovaným – 8. 4. 2022 a 11. 5. 2022.
29. Žalobce se, podle vlastních slov, dne 8. 4. 2022 „dostavil za příslušnou úřednicí to nějak řešit“. Ta však, „v podstatě nechtěla nic řešit“ a odkazovala žalobce „na sepsání odvolání“

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

s tím, že „jiné řešení prý už není a nehodlá se tím jinak zabývat“. Stejně stanovisko měla dle žalobce i nadřízená pracovnice žalovaného.

30. Součástí správního spisu je listina ze dne 8. 4. 2022 vyhotovená žalovaným a označená jako „Protokol o nahlížení do spisové dokumentace“. V něm je konstatováno toto: „Dne: 8. 4. 2022 v 10:30 hod. se ke zdejšímu správnímu orgánu v souladu s ustanov. § 38 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších právních předpisů, dostavil M. M. (...) ve věci nahlížení do spisu č.j. 10510/2022/PPA; 10519/2022/PPA. Nahlížení do spisu započato v 10:30 hod., skončeno v 10:40 hod. Ze spisu nebyly pořizovány kopie.“.
31. Lze uzavřít, že jednání uskutečněné dne 8. 4. 2022 nebylo stran podstaty žaloby, tedy tvrzeného nezákonného zásahu, relevantní. Ostatně, nevyplývá to ani z formulace příslušné části žaloby.
32. Jiná je ovšem situace stran jednání ze dne 11. 5. 2022.
33. Toho dne žalobce, dle jeho slov, znovu navštívil (po skončení zdravotní indispozice) „odpovědnou pracovníci žalovaného“, žádal ji o „neúčinnost doručení, prominutí zmeškání úkonu a navrácení řízení na začátek“, čemuž, včetně žádosti o podání odvolání na místě ústně, nebylo vyhověno.
34. I o jednání uskutečněném dne 11. 5. 2022 byl pod č.j. 95349/22/PPA vyhotoven protokol označený jako „Protokol z ústního jednání“. Z jeho obsahu se podává tato relevantní část: „Dne 11. 5. 2022 se ke správnímu orgánu dostavil pan M. z důvodu, že žádá o neúčinnost doručení všech písemností od data podání žádosti o dávku příspěvek na živobytí, a to vzhledem k jeho zdravotnímu stavu, ke kterému dne 9. 5. 2022 doložil lékařské zprávy. Pan M. při osobním jednání ukázal video s tím, že vhazuje lékařské zprávy o jeho zdravotním stavu. Dle videa z mobilního telefonu je uvedeno datum 19. 4. 2022 a pan M. uvedl, že lékařské zprávy doložil dne 19. 4. 2022. Bylo mu sděleno, že tato skutečnost (vhození lékařských zpráv do schránky úřadu) nemá vliv na vydané rozhodnutí o zamítnutí dávky příspěvek na živobytí č.j. 62163/2022/PPA ze dne 4. 4. 2022. Vzhledem k uvedenému pan M. žádá ústně o prominutí zmeškání úkonu a vrácení řízení ve věci přiznání dávky příspěvek na živobytí na začátek. Pan M. byl při ústním jednání srozuměn, že v případě nesouhlasu proti rozhodnutí o zamítnutí dávky příspěvek na živobytí je nezbytné podat opravný prostředek, jímž je odvolání. Dle doložených lékařských zpráv tedy nebyl pan M. způsobilý k právním úkonům ani při podání žádosti vzhledem k tomu, že je způsobilý až od měsíce května 2022. Pan M. byl dotázán, zda byl zbaven či omezen ve způsobilosti k právním úkonům. Uvedl, že nikoliv. Jednalo se o dočasnou zdravotní indispozici. V době zdravotní indispozice neměl ustanoveného opatrovníka ani zmocněnce, který by ho v řízení o přiznání příspěvku na živobytí zastupoval. Panu M. bylo doporučeno podání odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí dávky příspěvek na živobytí evidované pod č.j. 62163/2022/PPA (právo na odvolání má i za předpokladu, že rozhodnutí již nabylo právní moci), ve kterém uvede veškeré své námitky proti vydanému rozhodnutí a důvody, na základě kterých spatřuje rozhodnutí úřadu jako nesprávné a nezákonné. Dále bylo panu M. vysvětleno, jakým způsobem lze učinit odvolání a bylo mu sděleno, že proti protokolu z ústního jednání není možné podat odvolání. Odvolání musí být učiněno v souladu s ustanovením § 81 a 82 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Dále byl srozuměn se skutečností, že tzv. autoremedura lze učinit pouze za předpokladu, že podá odvolání proti příslušnému rozhodnutí a že není povinností správního orgánu autoremedurou o odvolání rozhodnout. Pan M. byl také řádně poučen, že může o dávky hmotné nouze žádat znovu, a to na předepsaném formuláři vystaveným Ministerstvem práce a sociálních věcí.“. Protokol byl žalobcem

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

podepsán dne 11. 5. 2022 v čase 10.53. Žalobce námitky proti protokolu nevznese a dostalo se mu poučení podle § 33, § 36, § 38, § 50 odst. 2, § 5 a § 62 správního řádu.

35. Je zřejmé, že je tu rozpor mezi žalobním tvrzením a obsahem vyhotoveného protokolu (ze dne 11. 5. 2022). Zatímco v žalobě je tvrzeno, že žalobci bylo odepřeno i ústní podání odvolání proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2022, č.j. 62163/2022/PPA, ze znění protokolu ze dne 11. 5. 2022 nic takového nevyplývá. Ovšem to, zda žalobce hodlal dne 11. 5. 2022 podat ústně do protokolu i odvolání proti meritornímu rozhodnutí, je z hlediska posouzení důvodnosti žaloby na ochranu před nezákonným zásahem zásadní.
36. Soud v té souvislosti znovu připomíná § 41 odst. 2 správního řádu, konkrétně jeho větu druhou, podle které je „s požádáním (= o prominutí zmeškání úkonu, resp. navrácení v předešlý stav) třeba spojit zmeškaný úkon, jinak se jím správní orgán nezabývá“. Aplikováno na souzenou věc, nepodal-li by žalobce spolu s žádostí o prominutí zmeškání úkonu, resp. navrácení v předešlý stav zároveň onen zákonem předvídaný zmeškaný úkon, tedy odvolání proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2022, č.j. 62163/2022/PPA (ať už by ona podání měla jakoukoliv formu ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu), správní orgán by nebyl povinen k žádosti o prominutí, resp. navrácení povinen přihlížet. Ergo, i pokud by bylo v žalobcově věci správním orgánem odepřeno podání žádosti o prominutí zmeškání úkonu, resp. navrácení v předešlý stav ústně do protokolu za situace, kdy by nebylo současně podáno odvolání proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2022, č.j. 62163/2022/PPA, nemohlo by dojít k nezákonnému zásahu. Absence podání odvolání, tedy provedení zmeškaného úkonu, by bez dalšího opravňovala žalovaného k žádosti o prominutí zmeškání úkonu, resp. navrácení v předešlý stav nepřihlížet. Nebylo by tu tak žádné žalobcovo právo, do kterého by mohlo být zasazeno.
37. Podle § 18 odst. 1 správního řádu platí: „O ústním jednání (§ 49) a o ústním podání, výsledku svědka, výsledku znalce, provedení důkazu listinou a ohledání, pokud jsou prováděny mimo ústní jednání, jakož i o jiných úkonech souvisejících s řízením v dané věci, při nichž dochází ke styku s účastníky řízení, se sepisuje protokol. Kromě protokolu lze též poříditi obrazový nebo zvukový záznam.“.
38. Soud je předně toho názoru, že by protokol ze dne 11. 5. 2022, č.j. 95349/22/PPA, byl žalovaným označen jako „Protokol z ústního jednání“, šlo spíše o protokol o „jiných úkonech souvisejících s řízením v dané věci, při nichž dochází ke styku s účastníky řízení“. Ústní jednání ve smyslu § 49 správního řádu, o němž se vyhotovuje protokol, je totiž nařizováno správním orgánem (v případech, kdy to stanoví zákon, a dále tehdy, jestliže je to ke splnění účelu řízení a uplatnění práv účastníků nezbytné). Jednání u žalovaného proběhlé dne 11. 5. 2022 však nebylo správním orgánem nařízeno a protokol o něm vyhotovený zachycoval, zjednodušeně řečeno, průběh jednání a projevy zúčastněných (= žalobce a oprávněná úřední osoba Bc. V. L., vrchní referent dávek HN), k němuž došlo z žalobcovy iniciativy.
39. Řečené však nemění nic na tom, že i protokol o „jiných úkonech souvisejících s řízením v dané věci, při nichž dochází ke styku s účastníky řízení“ vyhotovený podle § 18 odst. 1 správního řádu je, jakožto protokol o úkonu před správním orgánem, veřejnou listinou.
40. Nejvyšší správní soud dospěl v rozsudek ze dne 29. 3. 2017, č.j. 7 As 146/2016-29, mj. k těmto závěrům (zvýraznění podtržením provedl krajský soud): „[18] (...) Legální definici veřejné listiny podává § 53 odst. 3 spr. ř., podle něhož „[l]istiny vydané soudy České republiky nebo jinými státními orgány v mezích jejich pravomoci, jakož i listiny, které jsou zvláštními

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

právními předpisy prohlášeny za veřejné, potvrzují, že jde o nařízení nebo prohlášení orgánu, který listinu vydal, a není-li dokázán opak, i pravdivost toho, co je v nich osvědčeno nebo potvrzeno.' Stejně stanoví § 134 o. s. ř., který se v soudním řízení správním uplatní s ohledem na § 64 s. ř. s.

[19] Protokol o jednání před správním orgánem naplňuje výše uvedenou definici veřejné listiny. Protokolem správní orgán osvědčuje průběh procesního úkonu. (...).

[20] Jelikož je protokol veřejnou listinou, v souladu s presumpcí správnosti veřejných listin je třeba jeho obsah považovat za pravdivý, není-li dokázán opak. Presumovaná pravdivost obsahu se vztahuje pouze k zachycenému průběhu procesního úkonu správního orgánu, tj. např. kdo byl jednání přítomen, jakého poučení se mu dostalo, jaké mu byly kladeny otázky nebo jak na ně bylo odpovězeno. Neosvědčuje však pravdivost samotných tvrzení, které při jednání zúčastněné osoby uvedou.

[21] Účastník řízení není zbaven obrany proti veřejné listině. Musí ovšem tvrdit, že její obsah není správný. Zároveň o svém tvrzení nese důkazní břemeno. Je na něm a v jeho zájmu, aby dokázal opak (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 18. 7. 2002, sp. zn. IV. ÚS 682/2000, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 13. 3. 2014, sp. zn. 21 Cdo 2737/2012).“.

41. Jak je uvedeno výše, protokol ze dne 11. 5. 2022, č.j. 95349/22/PPA, neobsahuje nic, co by jen naznačovalo, že žalobce toho dne hodlal učinit i zmeškaný úkon, tedy podat odvolání proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2022, č.j. 62163/2022/PPA. Žalobce proti obsahu protokolu nepodal námitky, jeho správnost (ve smyslu přesnosti a úplnosti toho, co během jednání zaznělo) stvrdil svým podpisem, a je tak třeba zdůraznit presumpci správnosti protokolu jakožto veřejné listiny, není-li prokázán opak. Pro úplnost soud připomíná, že obsah protokolu nebyl nikterak zpochybněn ani v žalobě, ani při soudním jednání.
42. Tvrzení o nemožnosti podat odvolání proti rozhodnutí ústně do protokolu se prvně objevuje až v žalobě. K jeho prokázání (a zároveň zpochybnění obsahu protokolu ze dne 11. 5. 2022, který žalobcovu vůli podat odvolání nepodporuje a kterému svědčí presumpce správnosti) žalobce nepředložil nic. Žalobce tak neunesl důkazní břemeno a je třeba uzavřít, že z ničeho nevyplývá, že by dne 11. 5. 2022 hodlal, spolu s žádostí o prominutí zmeškání úkonu, resp. navrácení v předešlý stav, učinit i zmeškaný úkon v podobě odvolání proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2022, č.j. 62163/2022/PPA. Za této situace tak nebylo možno přitakat názoru o nezákonném zásahu žalovaného (k tomu viz výše argumentaci v bodu 35). Byť bylo odepření možnosti podat žádost o prominutí zmeškání úkonu, resp. navrácení v předešlý stav ústně do protokolu v rozporu s § 37 odst. 4 správního řádu, pro závěr soudu o (ne)důvodnosti žaloby bylo rozhodující, že nebyla prokázána žalobcová vůle učinit s takovou žádostí i zmeškaný úkon. Bez tohoto úkonu by správní orgán nemusel k žádosti přihlížet, a nemohlo tak dojít k nezákonnému zásahu do sféry žalobcových práv.
43. Soud tak dospěl k závěru o nedůvodnosti žaloby a jako takovou ji podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
44. Soud pro úplnost uvádí, že neprovedl žalobcem navržené důkazy [audiozáznamy z jednání, která proběhla s žalobcem u žalovaného ve dnech 8. 4. 2022 a 11. 5. 2022; videozáznam dokumentující vhození listin (o žalobcově zdravotní indispozici) žalobcem do poštovní schránky žalovaného], neboť by to bylo vzhledem k důvodům, které vedly soud k zamítnutí žaloby, zjevně nadbytečné.

[V] Náklady řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

45. Žalovaný správní orgán, jakožto úspěšný ve věci, by měl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovanému správnímu orgánu však žádné specifické náklady soudního řízení nevznikly, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 22. 2. 2023

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu